

LAMENTACYJA (7) *sb f*

Dwa pierwsze a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w lament).

pl N lamentacje (3). ◇ G skrót lament. (1). ◇ A lamentacje (1). ◇ skróty lamen., lament. (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Opłakiwanie zmarłego lub klęski narodowej utrwalone w formie tekstu literackiego [lamentatio – żałowanie, narzekanie BartBydg; – lamentowanie, rzewne narzekanie Mącz 183b; lamentatio, aegritudo cum eiulatu – płacz lamentliwy Calep; narzekanie, krzyk żaloszny – lamentatio Cn] (7) : Ná Wielki Czwartek Lámentácie. ArtKanc E8v źp.

Tytuł księgi St. Testamentu „Lamentacje Jeremiasza” (4): Lamén. 2. v. 17. BibRadz I 73c marg, 116a marg; BielKron 91 [2 r.] [cf Zestawienie.]

Zestawienie: »Lamentacje Jeremiaszowe« [szyk 1 : 1] (2): Leop HHhh5 źp; każdy w słowie Bozym ćwiczony pozna [...] z słow Ieremiałzowych Láment. 2. v 1. CzechEp 170.

Szereg: »Treny albo Lamentacje« (1): [Jozyjasz] pochowan w krolewłkim grobie z wielkim płáčzem y nárzekáníem ludu póspolitego/ á nawięcey Ieremiałz ktory piłał Trenos álbo Lámentácie/ ktore przy grobie krolewłkim fpiewano. BielKron 91.

Synonimy: płakanie, skarga, tren.

Cf LAMENT, LAMENTOWANIE